

De vise mænd - de 3 og den fjerde og os

Af Jens Fischer-Nielsen

De første pilgrimme

Bibelen beretter om 3 vise mænd, som drog ud for at opsøge og tilbede Jesus-barnet. De fulgte deres hjertes længsel. De fandt hvad de søgte og rejse rejste hjem igen. De blev på en måde de første kristne pilgrimme.

Legenden fortæller at der var en 4. vismand. Han hed Artaban. Han nåede ikke at slå følge med de 3, men fulgte efter på sin egen ”pilgrimsvandring” for at lægge tre ædelstene i den nyfødte konges hånd.

Artabans liv gik med at lede efter Jesusbarnet – og hjælpe mennesker. Ædelstenene solgte han efterhånden og brugte pengene til at lindre nød og smerte. Til sidst nåede han frem til Jesus – som nu efter 33 år hænger på korset. Den 4. vismand dør samtidig med Jesus. I dødens stund kommer Jesus til ham. Artaban undskylder at han ikke har noget at give. Men Jesus siger: ”Hvad du gjorde mod en af disse mine mindste, gjorde du mod mig” (Matt. 25.40)

Livet er en vandring

Vores almindelige danske liv kan vanskeligt sammenlignes med en smertefuld pilgrimsvandring i nøjsomhed og under afsavn. Men en vandring er det fra vugge til grav. Og ind imellem i stille øjeblikke eller når vandringen er ved at være på sit sidste, dukker de store spørgsmål op: Hvad er meningen med livet? Hvordan opnår jeg den harmoni jeg higer efter? Mange mennesker ”skøjter” bare videre og overdøver de spørgsmål, som nu og da popper op. Men er det tilfredsstillende? Er der ikke mere livskvalitet i at ”mærke efter” og forfølge hjertets spørgsmål?

Giv rum for de store tanker

Advents- og juletid er de store tankers tid. Hvad med at lade dem få plads i sindet? Og hvad med at søge svarene hvor de findes? Og hvad med at modtage svarene, som adventstidens og juletidens bibeltekster giver?

Bibelen opfordrer os til at søge og lover at vi skal finde – og den peger hen på én person, som er historiens midtpunkt: Jesus Kristus. Det gamle Testamente fortæller om at Gud vil sende en frelser. Det nye Testamente fortæller i begyndelsen, at den, som var forudsagt, er kommet, og at han selv efter sin himmelfart er iblandt os ved sin Hellige Ånd. I slutningen af Det nye Testamente lyder det, at han skal komme til syne igen. Bibelen vidner altså om ham som skulle *komme* og som *kom* og som *kommer* til syne igen.

Den enkle juleprædiken

Der kan holdes lange prædikener over Bibelens tekster og juleevangeliet findes i flere udgaver hos de forskellige evangelister. Det korteste juleevangelium lyder sådan her: ”For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn ...” (Joh. 3,16)

Vi skal som den 4. vismand forsøge at gøre godt i verden – og det er Gud velbehageligt når vi deler med dem som er i nød. Og det er der god grund til at gøre – især overfor nødlidende i Pakistan i denne tid. Husk en julegave til dem! Men vi bliver aldrig perfekte eller færdige med at ”elske vores næste, som vi elsker os selv”.

Juleglæden kommer når vi ser på Guds julegave: Jesus Kristus. ”For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn ...”

*Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist*

*Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.*

(Salmebogen nr. 136)

Glædelig Jul!

